

ใบกิจกรรม ปิดท้ายวรรณคดีเรื่องสามก๊ก

ชื่อ.....ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑ เลขที่.....
 ตอนที่ ๑ จงเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ความถูกต้องตามเนื้อเรื่องและอ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

เตียวเลี้ยว	อ้วนเลี้ยว	ภรรยาเล่าปี	เล่าปี	นิทานอิเลียง
กวนอู	เซียงจิว	ม้าเช็กเซา	โจโฉ	พระเจ้าเหี้ยนเต้

เมื่อเล่าปีเสียชีวิตโจโฉก็ไปขอความช่วยเหลือจาก (๑).....แต่ก็ถูกปฏิเสธอ้างว่าเป็นห่วงลูกที่กำลังป่วย เมื่อไปขออาศัยอยู่กับอ้วนถ้ำที่เมือง(๒).....อ้วนถ้ำส่งเล่าปีไปอยู่กับอ้วนเสี้ยวผู้บิดาที่เมืองกิ่ว

โจโฉต้องการให้กวนอูมาเป็นพวกของตน(๓).....รับอาสาเป็นคนเกลี้ยกล่อมโดยยกคุณความดีของโจโฉมาอ้าง และยังได้อ้างถึงโทษสามประการที่(๔).....จะได้รับหากไม่ไปเป็นพวกกับโจโฉ และประโยชน์สามประการที่พึงได้เมื่อไปเข้าข้าง(๕).....กวนอูยอมรับที่จะไปอยู่กับโจโฉ แต่ขอสัญญาสามข้อ คือ ขอเป็นข้าของ(๖)..... ขอดูแล(๗).....และขอไปหา(๘).....ทันทีที่รู้ว่าอยู่แห่งใด ในตอนแรกโจโฉไม่ยอมรับสัญญาข้อที่ ๓ จนเตียวเลี้ยวต้องยก(๙).....มาอ้างโจโฉจึงยินยอม

โจโฉพยายามเอาใจกวนอูโดยมอบเสื้อให้แก่กวนอู มอบ(๑๐).....ให้และมอบถุงใส่หนวดให้ แต่กวนอูก็ยังแสดงให้เห็นว่า ตนยังจงรักภักดีต่อเล่าปีมีเสื่อมคลาย จนโจโฉยกย่องสรรเสริญ

ตอนที่ ๒ บอกรูปและเสียงวรรณยุกต์ของคำต่อไปนี้ (บอกเป็นคำ เช่น สามัญ เอก โท ตรี จัตวา)

คำ	รูปวรรณยุกต์	เสียงวรรณยุกต์
ซีหลง	ซี :	ซี :
	หลง :	หลง :
อิ๊กม	อิ :	อิ :
	กิม :	กิม :
แฮฝือ	แฮ :	แฮ :
	ฝือ :	ฝือ :
จ๊กจัน	จ๊ก :	จ๊ก :
	จัน :	จัน :
เสียวฟ่าย	เสียว :	เสียว :
	ฟ่าย :	ฟ่าย :

ตอนที่ ๓ เลือกคำตอบที่ถูกที่สุดคำตอบเดียว

๑. ข้อใดสะท้อนคุณธรรมความกตัญญูของกวนอูเด่นชัดที่สุด

๑. ทุกวันนั้มหาอุปราชชุบเลี้ยงเราจึงได้มีความสุข คุณนั้ก็มีเป็นอันมาก แต่จะได้วยคิดถึงเล่าปีนั้นหามิได้
๒. กวนอูเห็นแสงเพลิงในเมืองสว่างขึ้นก็ตกใจ คิดถึงครอบครัวเล่าปี จึงคุมทหารลงมาถึงเชิงเขา
๓. ตัวเราเกิดมาเป็นชายรักษาสัตย์มิให้เสียวาจา ถึงมาตรว่าเล่าปีจะถึงแก่ความตาย เราก็จะตายไปตามความที่ได้สาบานไว้
๔. แม้ข้าพเจ้ารู้ว่าเล่าปีอยู่ที่ใด ถึงมาตรว่าเป็นทางกันดารจะต้องข้ามพระมหาสมุทรแลลุยเพลิงก็ดี ข้าพเจ้าจะไปหาเล่าปีให้จงได้ แม้ข้าพเจ้ายังมีท่นลามหาอุปราชก็ดี ขอท่านให้อภัยแก่ข้าพเจ้า

๒. ข้อใดใช้โวหารต่างจากข้ออื่น

๑. ตัวเราก็มิได้รักชีวิต อันความตายอุปมาเหมือนนอนหลับ ท่านเร่งกลับไปบอกแก่โจโฉให้เตรียมทหารไว้ให้พร้อม เราจะยกลงไปรบ
๒. ถึงมาตรว่าท่านจะได้รับความลำบากก็อุปมาเหมือนหนึ่งลุยเพลิงอันลุก แลข้ามพระมหาสมุทรอันกว้างใหญ่ ก็เหมือนลือชาปรากฏชื่อเสียงท่านไปกายหน้า ว่าเป็นชาติทหารมิได้สยดซื่อคตัญญูต่อแผ่นดิน
๓. เราก็แจ้งอยู่ว่าครั้งนี้ได้ทำการศึก แต่ใจเรานั้นเป็นห่วงอยู่ถึงบุตร ถ้าบุตรเป็นอันตราย ข้างหลังชีวิตเราก็จะตายด้วย ประการหนึ่งมาตรว่าจะยกไปก็ไม่มีชัยชนะด้วยเหตุไม่สบาย
๔. เล่าปีนั้นเป็นคนมีสติปัญญา ถ้าละไว้ช้าก็จะมีกำลังมากขึ้นอุปมาเหมือนลูกนกอันชนปีกยังไม่ขึ้นพร้อม แม้เราจะนั่งไว้ให้อยู่ในรังจะนี้ ถ้าชนขึ้นพร้อมแล้วก็จะบินไปทางไกลได้ ซึ่งจะจับตัวนั้นเห็นจะได้รับความขัดสน